

А. Животић 1

Филозофски факултет

Београд

Изабрани одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 5.11.2021. у Комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област Историја Југославије са пуним радним временом, слободни смо да поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор редовног професора за ужу научну област Историја Југославије, који је расписао Филозофски факултет у Београду и који је објављен 17. новембра 2017. у листу „Послови“, пријавио се само један кандидат – др Александар Животић, ванредни професор на Катедри за историју Југославије Филозофског факултета у Београду.

Колега Александар Животић припада млађој генерацији историчара која данас истражује, пише и објављује у српској историографији. Рођен је 18. маја 1981. у Београду. У месту рођења завршио је основну школу и гимназију. Студије историје на Филозофском факултету у Београду окончао је 11. јула 2005. са просечном оценом 9,60 одбравивши са највишом оценом дипломски рад „Формирање и долазак Одрета ЈНА на Синај 1956-1957. године“. Магистарске студије на Катедри за историју Југославије Филозофског факултета у Београду уписао је новембра 2005, са успехом их привео крају одбравивши магистарски рад „Југославија и Суецка криза 1956-1957“ 12. јула 2007. Просечна оцена колеге Животића на магистарским студијама била је 10. Докторирао је 21. јануара 2010. одбравивши рад под насловом „Југославија, Албанија и велике силе

1945-1961”. Колега Животић говори енглески, руски и немачки језик а служи се чешким и албанским. У Институту за новију историју Србије је од априла 2006. био ангажован на пројекту “Србија у Југославији – држава, друштво и политика” као стипендиста Министарства за науку Републике Србије. У истој установи, почев од фебруара 2007, запослен је као истраживач. Исте године изабран је у звање истраживач сарадник. Одлуком Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије изабран је 19. маја 2010. у звање научни сарадник. Као стипендиста Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије био је од фебруара до маја 2011. на постдокторском усавршавању у Институту за славистику Руске академије наука. Одлуком Већа научних области друштвенохуманистичких наука Универзитета у Београду од 18. септембра 2012. изабран у звање доцента за ужу научну област Историја Југославије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Од 1. октобра 2012. запослен на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Изабран је у звање ванредног професора одлуком Већа научних области друштвенохуманистичких наука Универзитета у Београду од 17. јуна 2017. Од септембра 2019. ангажован је као предавач на докторским студијама историје Филозофског факултета у Приштини с привременим седиштем у Косовској Митровици. Био је члан Управног одбора Музеја историје Југославије (2013-2015) и председник Надзорног одбора Музеја жртава геноцида (2013-2020). Члан је Савета за неговање традиције ослободилачких ратова Србије Владе Републике Србије од октобра 2018. и председник Управног одбора Историјског архива Београда од децембра 2019.

Истовремено био је члан редакције два водећа часописа националног значаја „Токова историје“ и „Војноисторијског гласника“. Члан је Уређивачког одбора едиције „Документа о спољној политици Југославије“ Архива Југославије. Био је ангажован на истраживачким пројектима „Срби и Србија у југословенском и међународном контексту. Унутрашњи развитак и положај у европској/светској заједници“, који финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, а чији је носилац Институт за новију историју Србије од 2011. до 2020. и међународном билатералном пројекту „Срби и Словенци у Југославији“ који су реализовали Филозофски факултет у Љубљани и Центар за историју Југославије и савремену националну историју Филозофског факултета у Београду током 2016. и 2017. Од августа 2020. Учесник је пројекта „Yugoslavia’s Comparative Historical Experience with the Policies

of Alliance-making and Neutrality/Non-Alignment (YEH)“ у оквиру програма PROMIS Фонда за науку Републике Србије.

Подручје његових стручних интересовања везано је за историју југословенске државе, посебно за војну и дипломатску историју и улогу Југославије у Хладном рату, спољну политику југословенске краљевине, југословенско-албанске односе у XX веку, југословенску политику на Блиском истоку, историју несврстаности, односе између социјалистичких земаља, односе између југословенске државе и западних земаља, настанак југословенске државе и улогу војних и политичких елита у југословенском друштву. Истраживао је и усавршавао се у Београду, Софији, Будимпешти, Љубљани, Прагу, Лондону, Паризу, Бриселу и Москви.

Библиографија проф. др Александра Животића до избора у звање ванредног професора обухвата 7 монографија, 77 научних радова, 13 приказа и 82 енциклопедијске одреднице у «Српској енциклопедији». У исто време приредио је два зборника докумената и два мемоарска списка Од избора у звање ванредног професора колега Александар Животић је објавио три ауторске монографије, једну коауторску монографију и монографски приредио један зборник докумената и три мемоарска списка, док се две монографије налазе у процесу штампе. Његове две раније монографије о југословенско-совјетским односима су објављене у Москви у издању водеће руске издавачке куће у области друштвених и хуманистичких наука. Објавио је и 15 радова у домаћим и страним часописима, три рада у међународним тематским зборницима радова, 11 радова у зборницима радова с међународног и 8 радова у зборницима радова с научних скупова националног значаја, као и 17 енциклопедијских одредница у «Српској енциклопедији». Учествовао је на 37 научних скупова и конференција у земљи и иностранству и рецензирао 24 монографије и тематских зборника радова међународног и националног значаја.

Прва тематска целина истраживања колега Александра Животића се односи на спољну политику југословенске краљевине и положај Краљевине Југославије у међународним односима у предвечерје Другог светског рата. У оквиру монографије *Московски гамбит. Југославија, СССР и продор Трећег рајха на Балкан 1938-1941* (катеорија М 41), коју је објавила издавачка кућа „Clio“ у Београду 2020. на основу нових извора југословенског, совјетског, британског, бугарског и немачког порекла анализирани су међународни положај југословенске краљевине пред почетак Другог светског рата, настојања њене дипломатије да успостави званичне политичке, војне и

економске односе са Совјетским Савезом, совјетско-немачко ривалство на простору Југославије и покушај Велике Британије да Југославију задржи у орбити својих стратегијских циљева на Балкану. Утицај новоствореног геополитичког окружења на међународни положај југословенске краљевине у првим годинама њеног постојања је представљао предмет истраживања саопштеног у раду „A decade that changed the Balkans: The formation of the Yugoslav State and changes in the geopolitical context“, *1914-1924. The Years of Upheaval Europe and Greece, European Cultural Centre of Delphi, Athens, 2017*, pp. 267-294 (категорија М 31). О безуспешним покушајима успостављања редовних дипломатских односа између југословенске краљевине и Совјетског Савеза колега Животић је писао у раду „Покушај успостављања дипломатских односа између Југославије и Совјетског Савеза (1923-1927)“, *Русија/СССР и државност Србије/Југославије*, Историјски институт. Зборник радова 37, Институт за славистику Руске академије наука, Београд, 2018, стр. 319-322 (категорија М 61). Совјетски поглед на Балкан и међународни положај југословенске краљевине после пораза Француске описани су у његовом раду „Политика СССР-а на Балкану и положај Југославије (1940-1941)“, *Србија и Русија 1814-1914-2014*, Српска академија наука и уметности, Научни скупови CLV, Одељење историјских наука. Књига 38, Београд, 2016, стр. 261-272 (категорија М 61) Југословенско-совјетски трговински преговори који су представљали својеврсну увертиру у успостављање редовних дипломатских односа су разматрани у раду **„На путу нормализације. Југословенско-совјетски трговински преговори 1940“**, *Анали Правног факултета у Београду*, 1/2021, стр. 35-73 (категорија М 24) док је поглед совјетске дипломатије на догађаје 26/27. марта 1941. у Београду осветљен је у раду „Sovjetska diplomatija o događajima 26/27. marta 1941. u Jugoslaviji“, *Istorija 20. veka*, 2/2019, str. 105-120 (категорија М 24). У раду „Sovjetska diplomacija o nastanku Nezavisne Države Hrvatske“, *Časopis za suvremenu povijest*, 51, 2/2019, str. 465-480 (категорија М 23) на основу до тада непознатих извора совјетског порекла осветљен је однос совјетске дипломатије према формирању Независне Државе Хрватске и карактеру новоуспостављеног усташког режима у њој и последицама слома Краљевине Југославије на судбину српског народа. Совјетско виђење карактера немачког окупационог система у Србији 1941. представљено је у раду „Совјетска дипломатија о првим данима окупације Србије (април-јун 1941)“, *Токови историје*, 3/2019, стр. 135-154 (категорија М 24). Начин сагледавања совјетске војне дипломатије базичних узрока пораза југословенске војске у краткотрајном Априлском рату је анализирано у раду „Совјетски војни

изасланик у Београду о узроцима пораза Војске Краљевине Југославије у Априлском рату 1941, *Војноисторијски гласник*, 1/2019, стр. 144-166 (категорија М 51)

Други тематски круг истраживачког рада Александра Животића тиче се односа између социјалистичке Југославије и земаља Источног блока у периоду Хладног рата, посебно њених балканских суседа и Совјетског Савеза. Најобимније његово дело на тему односа са земљама Источног блока, а посебно Совјетског Савеза представља зборник докумената о југословенско-совјетским сусретима на врху у периоду између 1964. и 1980. приређен у сарадњи с руским колегама - Л. А. Величанская, Т. А. Джалилов, Л. Димич, А. Животич М. Ф. Кишкина – Иваненко, М. Милошевич, Н. Пантелич, А. С. Стыкалин, *Встречи и переговоры на высшем уровне руководителей СССР и Югославии в 1946 – 1980*, том II (1964-1980), Институт славяноведения Российской академии наук, Архив Югославии и Российский архив новейшей истории, Москва, 2017. за који је написао богат критички апарат. О положају руске емиграције у Југославији у време сукоба између Југославије и земаља Информбироа писао је у раду „Југославско-советский конфликт и положение русской эмиграции в Югославии (1948-1953 годы)“, *Славяноведение*, 1/2018, стр. 30-42 (категорија М 23). Анализи међународних активности југословенских комуниста и утицају СССР-а на спољнополитички пут послератне Југославије посвећен је рад „Communist Party of Yugoslavia between the Soviet Model and Revolutionary Experience (1945–1948). International Aspects of the Activity of the CPY“, *Pamięć i Sprawiedliwość*, 36, 2/2020, pp. 88-103 (категорија М 21). Утицај Совјетског Савеза на креирање југословенске политике према грађанском рату у Грчкој је описан у раду „USSR, Balkan countries and Civil War In Greece (1946-1949)“, *The Serbian (Yugoslav) – Greek Relations in the first half of the Twentieth century*, Belgrade, 2017, pp. 235-263 (категорија М 14), док је однос СССР-а према проблемима југословенско-грчких односа је представљен у раду „Советский Союз и югославско-греческие отношения (1944-1949). Почему Югославия прекратила помогать греческим партизанам“, *1000 лет вместе: ключевые моменты истории России и Греции*, Москва, 2018, стр. 337 – 358 (категорија М 14) Питање реалности совјетских војних претњи Југославији у време њеног сукоба са земљама Информбироа је на основу извора совјетског, америчког и британског порекла анализирано у раду „Strah ili realnost? Mogućnost sovjetske vojne intervencije u Jugoslaviji (1948-1953)“, *Istorija XX veka*, 1/2022 (категорија М 24). Утицај совјетске војне опасности на одлуку о југословенском приступању Балканском пакту представљен је у раду „Опасность военного вторжения и позиция Югославии в

отношении Балканского пакта (1953–1954)“, *Гуманитарные и юридические исследования*, Выпуск № 2 / 2021, стр. 35-41 (категорија М 51)

Посебан сегмент истраживачких напора колеге Александра Животића је посвећен истраживању утицаја совјетског фактора на југословенско-албанске односе. Совјетски утицај на кретања односа између Југославије и Албаније од краја Другог светског рата 1945. до Чехословачке кризе 1968. и поновног приближавања Југославије и Албаније је представљао тему монографије *Балканский фронт холодной войны. СССР и югославско-албанские отношения (1945-1968)*, Институт славяноведения РАН, Москва, 2021, стр. 285. На основу непознатих извора совјетског порекла у раду „Советско-югославский конфликт и укрепление советского влияния в Албании 1948–1953 гг.“, *Москва и Восточная Европа. Советско-югославский конфликт и страны советского блока 1948–1953 гг. Очерки истории*, Институт славяноведения РАН, Москва, 2017, стр. 326 - 349. (категорија М 14) је анализирано јачање совјетског утицаја у Албанији као последица југословенско-совјетског сукоба. Утицај југословенско-совјетског сукоба на положај алабанске националне мањине у Југославији је био предмет интересовања колеге Животића у раду „Национальная «карта» в политической игре: албанское население Югославии и советско-югославский конфликт (1948–1956 гг.)“, *Москва и Восточная Европа. Национально-территориальные проблемы и положение меньшинств в странах региона. События. Факты. Оценки. Сборник статей*, Москва, 2019, стр. 211-229 (категорија М 14)

Трећи тематски блок истраживања колеге Животића се односи на различите аспекте изградње југословенске политике несврстаности у годинама Хладног рата. Блискоисточни сегмент југословенске политике несврставања и његов утицај на изградњу југословенске неутралне позиције током Хладног рата је представљао централни истраживачки проблема у раду „Yugoslavia, Middle East and Creation of the Non-Aligned Movement“, in: *The 60th Anniversary of the Non-Aligned Movement*, Institute of International Politics and Economics, Belgrade, 2021, pp. 75-94 (категорија М 14). Почети обликовања југословенске неутралне позиције у Хладном рату на примеру њеног односа према ратном сукобу у Кореји анализирани су у раду „Between Ideology and Pragmatism. Yugoslavia and the Korean War (1950-1953). View based on Belgrade Archives“, *Korean and Eastern Europe. Exploring the Past*, St. Kliment Ohridski University Press, Sofia, 2017, pp. 63-74 (категорија М 31). О далекоисточном аспекту југословенске политике несврстаности писао је у раду „Rapprochement between the Balkan and Korean Peninsula.

Yugoslavia and Democratic People's Republic of Korea (1970-1980)", *Korean Peninsula – Traditions, Culture, Historical perspectives*, St. Kliment Ohridski University Press, Sofia, 2017, pp. 98-106 (категорија М 31)

Четврти сегмент истраживачког рада Александра Животића тиче се балканских и Првог светског рата као ратова које је водила Краљевина Србија у циљу националног ослобођења и уједињења српског народа и других јужнословенских народа. Резултати нових истраживања догађаја и процеса везаних за ослобођења Рашке области и Метохије у Првом балканском рату су представљени у оквиру монографије *Пут у Метохију. Ибарска војска и Јаворска бригада Војске Краљевине Србије у Првом балканском рату (1912-1913)*, „Прометеј“ и Радио-телевизија Србије, Београд, Нови Сад, 2021, стр. 188. Рад српске владе на стварању модерне српске војске у време Анексионе кризе и аустроугарских ратних претњи колега Животић је представио у свом раду „Одбрамбене припреме владе Стојана Новаковића 1909“, *Стојан Новаковић. Поводом сто седамдесет пет година од рођења*, Српска академија наука и уметности. Научни скупови – књига CLXXII, Председништво – књига 11, Београд, 2018, стр. 147-163 (категорија М 31) Прецизније утврђивање српских ратних губитака у 1914. је било предмет његовог рада „Српски војни губици 1914. Прилог истраживању“, *Зборник Матице српске за историју*, 99, стр. 85 – 105 (категорија М 51). Недовољно истражено питање учешћа регрута из Македоније у редовима српске војске током Првог светског рата је осветљено у раду „Генерал Светомир Цвијовић о Боју код Смедерева 1914. Прилог разумевању једне историографске полемике и покушаја стварања националног мита“, *Војноисторијски гласник*, 1/2018, стр. 201-228 (категорија М 51). О идејама за реорганизацију Штаба Врховне команде Војске Краљевине Србије 1918. и његовом прерастању у врховни војни орган југословенске краљевине писано је у раду „План реорганизације Штаба Врховне команде Српске војске из 1918“, *Војноисторијски гласник*, 1/2017, стр. 28-45 (категорија М 51). Контроверзним питањем бројчане снаге српске војске у јесен 1915. бавио се у раду „Распоред и јачина српске војске у позадини септембра 1915“, *Војноисторијски гласник*, 2/ 2017, стр. 103-130 (категорија М 51). Рад тајне организације «Уједињење или смрт» познатије као «Црна рука» у Српском добровољачком корпусу у Русији је представљен у раду „Црна рука и Српски добровољачки корпус“, *Добровољци у Великом рату 1914-1918*, Историјски институт – Зборник радова, књига 36, Институт за стратегијска истраживања, Матица српска, Београд, 2018, стр. 171-184 (категорија М 31). О проблемима уједињења Србије и Црне Горе кроз призму сећања команданта српских

трупа у Црној Гори генерала Драгутина Милутиновића писано је у раду „Уједињење Србије и Црне Горе 1918. Сећање команданта Јадранских трупа генерала Драгутина Милутиновића“, *Војноисторијски гласник*, посебно издање „Први светски рат-100 година касније“, Београд, 2019, стр. 303-343 (категорија М 51). Улога српске војске у сузбијању Божићне побуне у Црној Гори и њеном укључивању у југословенску државу предмет је рада „Српска војска и Божићна побуна 1919.“, *Крај Великог рата – пут ка новој Европи*, Историјски институт. Зборник радова 41, Институт за стратегијска истраживања, Београд, 2020, стр. 59-74 (категорија М 31). О улози српске војске у заштити југословенског простора у данима уједињења и првим годинама постојања југословенске државе писано је у радовима „**The breakup of the Austro-Hungarian Empire and the Demarcation Problems in South-East Europe. Serbian Army and Protection of the Borders of the Yugoslav State (1918–1920)**“, *Rozpad imperiów. Kształtowanie powojennego ładu w Europie Środkowo-Wschodniej w latach 1918–1923*, Wrocław, 2020, pp. 400-416. и „Srpska/jugoslavenska vojska i Prekmurje 1918–1924“, „*Mi vsi živeti ščemo*“. *Prekmurje 1919: Okoliščine, dogajanje, posledice*, Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Ljubljana, 2020, str. 88-103 (категорија М 31). Уз то, приредио је уз потребне предговоре, уводне студије и одговарајући критички апарат мемоарске списе генерала Душана Стефановића, *Дневник из 1914*, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2017, стр. 800, генерала Љубомира И. Милића, *Моравска дивизија II позива*, 1-2, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2018, стр. 425, 429 и генерала Михаила Живковића, *Добровољачки корпус у Русији. Сећања команданта*, Завод за уџбенике, Београд, 2018, стр. 313.

Пета тематска целина Животићевог истраживачког рада је везана за истраживање улоге војне, политичке и интелектуалне елите у југословенском друштву. Користећи углавном непознате и некоришћене изворе Војног архива и бројне мемоарске списе написао је монографију посвећену Главном Генералштабу Војске Краљевине Србије (1903-1914) - *Путникова школа ратне вештине. Главни ђенералштаб Војске Краљевине Србије*, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2019, стр. 401. у којој је посебно осветлио улогу генералштаба на плану стварања ратних и развојних планова као и изградње српске и југословенске војне елите. Посебно важно његово дело представља књига *Војник и историчар. Генерал Живко Г. Павловић (1870-1938)*, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2020, стр. 239. посвећена војном и историографском раду генерала и академика Живка Павловића. На биографију једног од најпознатијих српских генерала периода балканских

и Првог светског рата – Михаила Живковића се у светлу мање познатих извора српског и руског порекла осврнуо у раду „Руски ђак на челу Српског добровољачког корпуса – генерал Михаило Живковић (1856-1930)“, *Србија и руска револуција 1917. Нове теме и изазови*, Институт за новију историју Србије и Институт славистике Руске академије наука, Београд, 2017, стр. 85-112 (катеорија М 61). О деловању официра словеначког порекла у југословенској војној дипломатији писао је у раду „Slovenski u vojnoj diplomatiji Kraljevine Jugoslavije“, *Zgodovinski časopis*, 1-2/2019, str. 138-156 (катеорија М 23). Биографију руког емигранта, инжењера и потоњег југословенског генерала осветлио је у раду „Владимир Смирнов (1899-1985). Руски емигрант - југословенски генерал“, *Војноисторијски гласник*, 1/2016, стр. 135-149 (катеорија М 51). Однос познатог правника и политичара Драгољуба Јовановића према Совјетском Савезу у годинама непосредно пред почетак Другог светског рата представљен је у раду „Драгољуб Јовановић и СССР (1939-1941)“, *Друштвено-политичка и научна мисао и делатност Драгољуба Јовановића*, Београд, 2019, стр. 139-154 (катеорија М 61). Изузетно сложена проблематика односа професора и академика Слободана Јовановића према војном фактору у српском и југословенском друштву је анализирана у раду „Слободан Јовановић и улога војног фактора у политичком животу Србије и југословенске краљевине (1903–1945)“, *Слободан Јовановић. Поводом 150 година од рођења*, Српска академија наука и уметности. Научни скупови – књига 188, Председништво-књига 13, Београд, 2020, стр. 221-234 (катеорија М 61)

Шести круг истраживачких интересовања Александра Животића тиче се његових интересовања за историју историографије и методологију истраживања у области савремене историје. Историографским полемикама о узроцима српског војног пораза у Македонији 1915. бавио се у свом раду „Polemics about Serbian attempt to defend Macedonia in 1915“, [The Great War in 1915](#), Institut za strategijska istraživanja , Heeresgeschichtliches Museum, Beograd, Wien, 2017, str. 119-130. Постојеће митове и историографске контроверзе о деловању организације „Уједињење или смрт“ анализирао је у раду „Black Hand“. Myths, Missuse of Facts and Historiographical Controversies“, *War, Peace and Nation-Building (1853-1918)*, The Institute of History Belgrade. Colection of Works, vol. 43, Sapienza University of Rome, Belgrade, 2020, pp. 289-302 (катеорија М 31). Проблеме истраживања и интерпретације историје Другог светског рата на простору Југославије је представио у раду „Research and Interpretation Problems of History of Yugoslavia in the Second World War“, *Начало Второй мировой войны: национальные историографические традиции и историческая память*.

Материалы международной научно-практической конференции, Екатеринбург, 2017, стр. 36-39 (категорија М 31)

Квантитативно изражено, професор Александар Животић је објавио укупно пет монографија (две се тренутно налазе у штампи), један рад у категорији М 21, три рада у категорији М 23, четири рада у категорији М 24, три рада у категорији М 14, 8 радова у категорији М 51, 11 радова у категорији М 31 и 7 радова у категорији М 61.

Проф. др Александар Животић је ангажован у настави предмета Историја Југославије на трећој години студија историје, као и на модулу „Савремена историја“ који поред студената историје похађају и студенти социологије и историје уметности. Такође, изводи наставу и на мастер и докторским студијама. Његов рад је позитивно оцењен од стране студената оценама које се крећу у распону од 4, 67 до 5,00. Предавања, вежбе и консултације одржава редовно у предвиђеним терминима. Подстиче самосталан рад студената и њихово активно учешће у наставном процесу. Укључује студенте у научноистраживачки рад. Резултат тог рада представљају студентски радови објављени у водећим домаћим научним часописима и зборницима радова. Од избора у звање ванредног професора био је ментор за израду два докторска, 33 мастер и 24 завршна рада. Такође, био је члан комисије за одбрану 16 докторских дисертација (15 на Филозофском факултету у Београду и једна на Филолошком факултету у Београду), 51 завршног и 71 мастер рада. Гостујући предавач на Катедри за историју јужних и западних Словена Историјског факултета Московског државног универзитета „М.В. Ломоносов“ је био од 2. до 7. октобра 2017. године - циклус предавања о спољној политици југословенске државе, као и од 1. до 6. октобра 2018. године - циклус предавања о југословенско-совјетским односима. Као предавач је гостовао и на Филозофском факултету у Љубљани од 11. до 14. децембра 2017. године – предавања о југословенско-совјетским односима (1945-1961). Такође, одржао је више јавних предавања и говорио на већем броју научних трибина и промоција нових историографских издања. Био је члан је Комисије за информатику (2015-2018) и Комисије за обезбеђење квалитета и самовредновање (2018-2021) Филозофског факултета.

Имајући све наведено у виду, слободни смо да Изборном већу Филозофског факултета у Београду најтоплије препоручимо да усвоји наш реферат и колегу проф. др Александра Животића предложи за избор у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област Историја Југославије, са пуним радним временом, на неодређено време.

У Београду

С поштовањем,

6.12.2021.

Др Мира Радојевић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду

Др Драган Богетић, научни саветник у пензији,
Институт за савремену историју

Др Љубодраг Димић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду
(писац реферата)